

voor, dat er wel eenige aanleiding is een artikeltje te wijden aan dit terecht populaire monument.

Volgens de kroniek van zekeren Wilhelmus, die in 1322 kapelaan op Brederode was, en die naar zijn later ambt van administrateur der abdij van Egmond gewoonlijk Wilhelmus Procurator wordt genoemd, was de eerste heer van Brederode, Willem Drossaet geheeten, een broer van den heer van Teilingen. Dit bericht uit een bron, die lang niet altijd voor betrouwbaar mag gelden, maar op dit punt toch bevoegd kan zijn, heeft merkwaardige bevestiging gevonden in een oorkonde van 1226. Onder de edelen, die daarin een verdrag garandeeren tusschen Johanna van Vlaanderen en Floris IV van Holland, worden namelijk vermeld Willem van Teilingen en zijn broer Dirk, die den titel voert van „dapifer”, de Latijnsche naam voor het hofambt van „drossaat” of drost, of, zooals wij het zouden zeggen, hofmaarschalk. Deze Dirk, die gehuwd was met Alveradis uit het aanzienlijk geslacht der heeren van Heusden, had een zoon Willem, de eerste, dien wij, in een oorkonde van 1244, uitdrukkelijk als heer van Brederode vinden genoemd. Na zijn dood werd de tweede heer van Brederode in 1285 opgevolgd door zijn zoon Dirk II, die in 1287 wel een tocht ondernam tegen de West-Friezen, maar in het begin van 1290 met zijn halfbroer Jan van Renesse betrokken was bij den opstand van den Zeeuwschen adel. Na een verzoening in den zomer van datzelfde jaar moet hij zijn rebellie hebben herhaald, want in 1292 verzoende hij zich weer met Floris V, die beide halfbroeders gevangen had genomen. Of zijn slot Brederode bij deze gelegenheid belegerd is geweest, vernemen wij niet. Bij den moord op Floris V behoorde Dirk ook tot de verdachten, maar het schijnt, dat hij zijn onschuld kon aantoonen, waarna hij met den heer van Egmond en den burggraaf van Leiden op eigen kosten een gezantschap vormde naar den Engelschen koning om den jongen graaf Jan in zijn erflanden terug te voeren.

Wij zijn over deze eerste heeren vrij uitvoerig geweest, om aan te toonen, dat zij tot de voornaamste edelen van het graafschap Holland behoorden. Van het kasteel hooren wij echter niets voor 1321, in welk jaar de huwelijksche voorwaarden worden opgemaakt tusschen Hendrik, zoon en opvolger van Dirk II, en zijn Henegouwsche bruid Isabella de Fontaines. Aan de bruid wordt daarbij als weduwengoed toegekend onder meer „dat huys ende die woninghe tote Brederoede”. Vermoedelijk zijn „huis” en „woning” twee benamingen voor hetzelfde. Deze benamingen klinken ons niet bijzonder voornaam in de ooren, maar men moet in aanmerking nemen, dat men de aanzienlijkste sloten oudtijds met den term „huis” placht aan te duiden, terwijl woorden als „slot” en „kasteel” zelden voorkomen en meestal voor landsheerlijke burchten van uitsluitend krijgskundige beteekenis worden gebruikt.

Onder Dirk III, die zijn oom Hendrik in 1345 opvolgde, braken kwade dagen voor Brederode aan. Dirk was de partij toegedaan van keizerin